

Liviu Dănceanu's journey can be identified with a relentless quest for knowledge, constantly supported by the curiosity of experimentation and innovation. The figure of the musician Dănceanu stands out as an artist of a romantic order, by diversity and completeness of his activities.

The whole approach of this volume is about music, about initiative and dedication, about model and synthesis, about inspiration and courage. At various points in the wheel of history, three generations of artists have reunited their efforts in order to help creat the present citadel of these lands.

## George Natsis, omul-orchestra

### Octavian Ursulescu

Coordonatorul secției de muzică pop-jazz a UCMR (fiind membru al Uniunii din 1993) este cu adevărat un muzician special: modern, în pas cu vremea și cu vremurile, pornind de la vestimentațiile comentate nu o dată elogios de tinerii jurnaliști și ajungând la preocupările sale artistice atât de diverse, acoperind o paletă extrem de largă. S-a născut la București pe 6 martie 1958, absolvind ulterior cu notă maximă, la clasa de pian, atât liceul de muzică, cât și, în 1981, Conservatorul “Ciprian Porumbescu”.



A fost corepetitor la Școala populară de artă (puțini știu că în tinerețe a fost aici elev la clasa de... canto) și a debutat în postură de compozitor în 1984, când s-a născut fiul său Alexandru, cu piesa “Oamenii de mâine”, cântată de Marina Scupra. Pentru devenirea sa muzicală mărturisește că le va fi mereu recunoscător lui Horia Moculescu, Cornel Fugaru și Gabriel Popescu. Până la a ajunge să comentăm creațiile de muzică ușoară din cuprinsul acestui CD

să amintim că a compus muzică de generic pentru televiziune (festivalul internațional “Cerbul de aur”, programele “Muzica e viața mea”, “Ora 1 a venit”), dar mai ales că a fost orchestrator, director muzical sau producător muzical la atât de vizionatele concursuri TV “Vocea României” și “Dansând printre stele”. La capitolul film se înscrie muzica pe care a scris-o pentru

“Divorț din dragoste” (regia Andrei Blaier), “Taina jocului de cuburi” (Gheorghe Naghi) și, împreună cu Laurențiu Profeta, pentru musicalul “Vânzătorii de haloimes”, după Șalom Alehem (2017, TVR). Apoi vine postura de dirijor, în care a debutat foarte tânăr, în 1979, la Teatrul de revistă “Constantin Tănase”, evidențiind și pe acest tărâm înzestrări de excepție. Astfel, s-a aflat la pupitrul dirijoral al unor concerte-eveniment, cum ar fi “Visul toboșarului” (etno-rock simfonic, cu Ovidiu Lipan “Țândărică” și Camerata Valahia), cel aniversar din 1987 al Aurei Urziceanu alături de big-bandul Radio, al cărui pianist este din 1993, cel cameral Opus Avandra Strings Ensemble (2010), “A very classic” (Marcel Pavel), “Cameleom” (Vunk plus simfonic), “Oameni” (Aurelian Teмиșan și orchestră simfonică) sau cel de rock simfonic al celebrului Steve Vai alături de Evolution Tempo Orchestra, în 2010 la București și la Rimini, în Italia, după care a urmat, în 2013, un strălucit turneu european. În toate aceste concerte a fost și orchestrator/aranjor, postură în care îl regăsim la multe din creațiile compozitorilor Jolt Kerestely (bunul său prieten), Laurențiu Profeta, Marius Țeicu, Aurel Giroveanu, Dan Iagnov sau Cornel Fugaru, precum și pe albumele de succes ale unor Florin Piersic (“Hoinărind printre amintiri”), Virgil Ianțu (“Ieri și azi”), Gheorghe Zamfir, Ștefan Hrușcă, Ovidiu Lipan. Cu totul notabile sunt preocupările sale legate de jazz, extrem de apreciate fiind îndeosebi recitalurile în care îi are alături pe Vlad Popescu (baterie) și Adrian Mircea Flautistu (contrabas). A efectuat turnee, ca pianist și ca dirijor, în Canada, Israel, Kuweit, Germania, Slovenia, Austria, dar mai ales este un adevărat colecționar de premii, unele din distincțiile importante fiind legate de piesele de pe acest album. Sigur, ne vin acum în minte câteva titluri foarte frumoase, nepremiate, cum ar fi “Eu și chitara mea”, dar asta e mai puțin important, fiindcă, așa cum se va vedea mai jos, câteva melodii minunate au fost ignorate de juriile din țară, bucurându-se în schimb de onoruri peste hotare. “Micul meu Univers”, de pildă, nu s-a calificat aici în finala Eurovision, dar a primit premiile pentru “Cea mai bună piesă” și “Cea mai bună orchestrație” la festivalul “Orfeul de aur” din Bulgaria, în 1992, de unde Carmen Trandafir, foarte tânără pe atunci, păstrează amintirea de neșters a întâlnirii cu Toto Cutugno. O altă piesă emblematică pentru creația lui George Natsis, “Clopote albe, clopote negre”, nu a intrat în palmares la festivalul de la Mamaia, în schimb a fost distinsă de asemenea cu două distincții, pentru “Cea mai bună piesă” și “Cea mai bună orchestrație”, la un alt mare festival internațional din Bulgaria, “Discovery” de la Varna. “Viața de artist”, doar finalistă la festivalul internațional de la București, a fost răsplătită cu titlul “Melodia anului 1991” la Radio România. 1997 a fost un an al recompenselor, cu Premiul revistei “Actualitatea Muzicală” pentru cel mai bun album etno-pop, “Noaptea Sânzienelor”, dar și cu premiul UCMR pentru piesa “Aș vrea să știu” (solistă Monica Anghel), UCMR premiindu-l atât în 2005 (“E prima iubire”), în 2008, dar pentru lucrări de jazz (“Play 4 Me”, “Dorian Blues”), precum și în 2013 (“Gata”, “Doar un om”). Totul a început încă din 1985, cu Premiul de debut la Festivalul “Melodii” de la București pentru piesa instrumentală “Carnaval” (cu big-bandul Radio), după care au urmat trei clasări pe podium la festivalul de la Mamaia: în 1990 premiul III cu “Mă tem să sper”,

în 1991 premiul II cu "Balada soldatului" (ambele cântate de Gabriel Cotabiță) și în 1997 premiul III cu "În oglindă". În schimb a obținut trofee și premii I la "Mamaia copiilor", cu melodii cum ar fi "O poveste în care cred". După câte putem constata ascultând piesele de pe acest disc, protagonistul n-a inclus toate cântecele premiate de care am amintit, în această categorie mai intrând doar "Poate va veni" – premiul III la Festivalul internațional "București '93" de la Sala Palatului. Și, parcurgându-le, înțelegem pe deplin opțiunea compozitorului, fiind vorba de creații valoroase, cu o scriitură rafinată și orchestrații absolut remarcabile, demne din toate punctele de vedere de a figura pe acest album "Best of": "Tu ești toată viața mea" și "Un simplu joc" (ambele lansate în 1987 de Aura Urziceanu), "Nu mai vreau" (1991), "A fost o clipă de nemurire" (piesă în memoriam Aurelian Andreescu), nemaivorbind de autenticul șlagăr pe care, deși l-a lansat în 1991, Aurelian Temișan îl include și acum în toate recitalurile sale (așa cum fac și Paula Seling sau Carmen Trandafir cu piesele de pe album) – "O poveste din Vest".

Avem de-a face cu o mare diversitate și în ceea ce privește interpretii, ceea ce face ca acest CD să fie nu numai edificator pentru o carieră fructuoasă de patru decenii, dar și extrem de atractiv. Pentru că avem aici și celebra "Școală a vedetelor" a lui Titus Munteanu, și o solistă frumoasă, devenită vedetă după ce același Titus Munteanu o lansase la emisiunea TVR "Numai cu acordul minorilor" (Alina Eremia cântă aici o piesă pe versurile Mirelei Fugaru, soții Fugaru fiind mentorii ei) și o voce foarte bună, din păcate stabilită în Germania (Ramona Nerra, fostă Negrea)... Așadar un duel al generațiilor, unicul criteriu fiind evident valoarea și nu vârsta. Înafara celor deja amintiți avem ocazia să ne bucurăm, ocazie tot mai rară în ultima vreme, de vocile extraordinare ale unor vedete consacrate – Angela Similea, Loredana Groza, Marina Florea, Monica Anghel, Paula Seling, Adrian Daminescu...

Multă lume se va fi întrebat de ce George Natsis este, în ciuda talentului său de excepție și a realizărilor sale remarcabile, destul de puțin mediatizat. Explicația este foarte simplă: el însuși ocolește publicitatea gratuită, se ține departe de luminile, adesea înșelătoare, ale reflectoarelor, concentrându-se asupra destinului său artistic. Fire discretă, mai degrabă retrasă, muzicianul preferă să fie apreciată activitatea sa, care nu o dată se adresează unui public mai restrâns, dar pasionat, cum este cel de jazz. Astfel, recitalurile de jazz ale formației sale au făcut întotdeauna arhiplină sala unui teatru privat de pe Calea Victoriei. Jazz-ul și în general muzica de mare rafinament (a se vedea și aprecierea de care se bucură din partea celebrului muzician Steve Vai) se află în prim-planul preocupărilor sale, chiar dacă în anii 90 a făcut parte din formația de acompaniament a lui Victor Socaciu și a compus câteva șlagăre de muzică ușoară care se cântă cu mare succes și azi, inclusiv de tinerii concurenți la festivalurile de gen. Cu ani în urmă am inițiat o serie de concerte la Sibiu în care am intenționat să aduc în fața publicului atât melodii din tezaurul muzicii ușoare românești, cât și voci de aur ale genului. De fiecare dată, în fața unor săli luate cu asalt de public (melomanii nu-și uită nici idolii, nici refrenele pe care le-au fredonat nu o dată!), Carmen Trandafir strălucea alături de celelalte

vedete, încheind în ovații recitalul său cu “Micul meu Univers” de George Natsis, cu care a cucerit Trofeul de interpretare la festivalul de la Mamaia când era foarte tânără. Și cum aş putea uita, acum, spre finalul acestui portret, pentru că tot am amintit de marea prietenie ce-l leagă de decanul de vârstă (91 de ani!) al muzicii noastre uşoare, Jolt Kerestely, că am avut privilegiul de asista, în locuința acestuia din urmă, la minunate recitaluri pianistice la patru mâini cu cei doi. De altfel, George Natsis a orchestrat cele două albume ale lui Jolt Kerestely avându-l ca protagonist pe Paul Surugiu-Fuego, albume premiate de UCMR. Și cum reușitele sale profesionale n-ar fi putut fi atinse fără armonia vieții de familie, compozitorul are o soție admirabilă, generoasă, Marcela, mereu alături de toți colegii (nu pot uita ce a făcut pentru Angela Ciochină în ultima parte a vieții chinuite a acesteia!), iar fiul său Alexandru i-a moștenit talentul muzical.

CD-ul cu nr. 18 din cadrul Antologiei Muzicii Românești editat de UCMR și publicat de Editura Muzicală parcurge, așa cum spuneam, patru decenii de carieră exemplară. În fiecare lucrare din cele 17 George Natsis a pus, pe lângă talent și știință de carte, extrem de multă pasiune și credință, pentru că este un om profund credincios, mulțumindu-i în fiecare clipă lui Dumnezeu pentru harurile cu care a fost dăruit. Și de care ne bucurăm și noi, ascultând acest disc...

## SUMMARY

### Octavian Ursulescu

#### George Natsis, the one-man band

George Natsis, coordinator of the pop-jazz section of the UCMR (he has been a member of the Union since 1993) is truly a special musician: modern, in step with the times, starting from the clothes he has been complimented by young journalists and ending with his artistic preoccupations, so diverse, covering an extremely wide range.

CD No. 18 of the *Anthology of Romanian Music* edited by UCMR and published by Editura Muzicală covers four decades of an exemplary career. In each of the 17 works on the CD, George Natsis has put, in addition to talent and education, a great deal of passion and faith. We are also given a great diversity in terms of performers, which makes this CD not only inspiring for a fruitful four-decade career, but also extremely attractive.